

کنگره بین المللی علوم و مهندسی

آلمان - هامبورگ

اسفند ماه ۱۳۹۶

بررسی اصول و راهکارهای اجرایی توسعه میان افزا در شهر شهرکرد

بهنام علیپور^{۱*}

۱- کارشناسی مهندسی عمران ، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان دانشگاه آزاد شهرکرد، eng.alipour70@yahoo.com

چکیده

امروزه وجود مشکلات گسترده در راه توسعه شهرها و بر اثر تصمیم گیری های نامناسب و شتاب زده از سوی مدیران شهری ، برخی از ظرفیت های اراضی درونی و میان بافتی شهرها برای توسعه پایدار شهری و رشد هوشمند نادیده گرفته شده است. در این راستا رویکرد توسعه درون زا مفهومی نوین را ارائه میدهد که براساس طراحی و برنامه ریزی شهری به نحوی تلفیق شده و اصلاح، بهبود و مداخلات درون شهری در خدمت توسعه قرار می گیرد و بدین صورت مفهوم اصلاح و بهبود با توسعه در می آمیزد. توسعه میان افزا به عنوان یکی از تجلیات توسعه درون زا ساده ترین راهبرد برای تحقق این رویکرد است. در این تحقیق با هدف معرفی رویکرد توسعه میان افزا به شناخت عوامل موثر در پیاده سازی آن پرداخته شده و علی رغم مطالعات کتابخانه ای سعی خواهد شد از طریق مشاهدات میدانی و مصاحبه از مسئولین، معیارهای صحیح انتخاب نقاط مطلوب برای توسعه میان افزا در شهر شهرکرد تبیین شود.

واژه های کلیدی: توسعه میان افزا ، توسعه پایدار، رشد هوشمند ، شهر شهرکرد

۱- مقدمه

بحث «توسعه درون زا» اولین بار در کنفرانس Habitat در سال ۱۹۷۶ در کانادا مطرح شد [۱] و سه سال بعد مفهوم «توسعه میان افزا» برای اولین بار در سال ۱۹۷۹ توسط انجمن املاک و مستغلات آمریکا رسماً تعریف و در راستای اهداف اقتصادی به کار گرفته شد [۲]. در سال ۱۹۸۹ پس از برگزاری کنفرانس برانلند، گزارش WCED به عنوان اولین سندی که به طور روشن به توسعه پایدار اشاره می کند، منتشر شد [۳]. یک سال بعد و متأثر از این سند، گزارش سبز CEC در سال ۱۹۹۰ میلادی تهیه و در سال ۱۹۹۳ میلادی دستور کار ۲۱ سران انتشار یافت. این اسناد که با محوریت موضوع توسعه پایدار تهیه شدند، همگی کمابیش متأثر از پارادایمی بودند که بعد از دهه ۷۰ مبنی بر توسعه میان افزا شکل یافت، و هر کدام بخشی از این مفهوم را توسعه داده و آن را غنی ساخته اند. مفهوم توسعه میان افزا در طی این روند تکامل پیدا میکند. این نوع از توسعه که ابتدا در چارچوبی اقتصادی تعریف و تبیین میشود پس از درآمیختن با مفاهیم توسعه پایدار، به لحاظ زیست محیطی هم اهمیت پیدا میکند.

توسعه میان افزا شهر، بر خلاف سایر سیاست های توسعه شهری با توجه به اینکه در بستر موجود و با حضور ساکنان و شهروندان و واحدهای همسایگی صورت می پذیرد موضوعی پیچیده، چندوجهی، میانبخشی و حتی فرابخشی است، که نه فقط امری کالبدی بلکه دارای ابعاد قوی اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و زیست محیطی نیز هست. در توسعه میان افزا، به جای